

**ASSOCIACIÓ
DE CONCERTS**
· REUS ·
DE LA "LLIGA D'ASSOCIACIONS DE MUSICA"

CURS XIII — CONCERT CVI

CARME GOMBAU

CANTATRIU

ISABEL MARTÍ-COLÍN

PIANISTA

TEATRE FORTUNY

6 D'ABRIL DE 1934 :: A LES DEU DE LA NIT

CARME GOMBAU

La jove i notable cantatriu catalana, Carme Gombau, ha adquirit la seva formació musical al Conservatori del Liceu, on ha cursat tots els estudis de Solfeig i Teoria de la Música, Piano, Harmonia i Cant. En sortir del Conservatori era ja posseïdora d'una preparació tècnica poc corrent entre els artistes especialitzats en l'art del cant.

En 1930, obté després de molt serioses oposicions i per unanimitat del Jurat, la beca oferta per l'extingida Diputació de Barcelona. Ingressa, llavors, a l'Escola Normal de Música de París, obtenint-hi al juny de 1931, la *Llicència de Concert*, la més alta distinció que atorga aquella institució de prestigi mundial.

Carme Gombau ha aconseguit nombrosos èxits, entre els quals cal esmentar, com a més importants, els de la sala de concerts de l'Escola Normal de Música de París, i «Salle Gaveau» de la mateixa capital; concerts de la Banda Municipal de Barcelona; orquestra Pau Casals, recitals al Palau de la Música Catalana i altres sales de concert de Barcelona i Catalunya.

ISABEL MARTÍ-COLÍN

Aquesta excel·lent pianista va nàixer a París i és filla de pare català i de mare francesa. A l'edat de dotze anys arribà a Barcelona, on ha fet els seus estudis pianístics sota la direcció del mestre Laporta Astort.

Isabel Martí-Colín és coneguda per les seves actuacions, sobresortint com a una de les més importants, la que donà l'any 1931 a l'Associació Obrera de Concerts de Barcelona interpretant el *Concert* de Liszt sota la direcció del mestre Pau Casals.

Des d'aleshores la seva actuació ha estat intensa, havent col·laborat amb la Banda Municipal i amb les Orquestra Clàssica de Barcelona i Orquestra Pau Casals. Ha donat, a més, recitals en diverses Associacions de Música de Catalunya i altres sales de concerts d'Espanya i França.

L'Associació de Música de Reus presenta avui aquestes exquisides artistes, les quals ofereixen al nostre auditori l'interès d'un programa de pregona qualitat musical.

PROGRAMA

I

ANANT AMB TU	BACH
NO HO CREC, NO HO PUC COM- PENDRE	SCHUMANN
INVITATION AU VOYAGE	DUPARC
CHANSON D'AMOUR	FAURE
T'ESTIMO	GRIEG
DER FREISCHÜTZ, ària d'Agata	WEBER

(Cant i Piano)

II

SONATA <i>en la major</i>	MOZART
ANDANTE AMB VARIACIONS MINUET RONDÓ ALLA TURCA	
DUES PECES BREUS.	JOAQUIM SERRA
PAISATGE PASTOR ENAMORAT	
DANSA NEGRA	CYRIL SCOTT
LLEGENDA DE ST. FRANCESC CA- MINANT DAMUNT LES ONES..	LISZT

(Piano)

III

EL MAJO DISCRETO	GRANADOS
JOTA.. .. .	FALLA
CANTARES.	TURINA
ROMANÇ DE STA. LLÚCIA	TOLDRÀ
VÉ I VA.	ZAMACOIS
NUPCIAL	J. LAMOTE DE GRIGNON
EL QUE ET DIRIA	MORERA

(Cant i Piano)

PIANO «PLEYEL» DE L'ASSOCIACIÓ

ANANT AMB TU

BACH

Anant amb tu jo afrontaria
la mort cruel, l'eterna pau.
Ah, quin consol quina alegria,
sentí al traspàs de l'agonia
cloure els meus ulls ta mà suau!
Anant amb tu jo afrontaria
la mort cruel, l'eterna pau.

Trad. J. PENA

NO HO CREC...

SCHUMANN

No ho crec, no ho puc pas comprendre
ha estat d'un somni l'encís
doncs, com és que a mi entre totes
pobreta m'enlaira feliç.

I amb tot, m'apar qu'ell em deia;
«Jo sóc per sempre teu».

Sens dubte encara somnió
que això jamai no pot ser.

Deixeu, que així en somni em mori
jaguda damunt son pit;
que mort celestial m'emporti,
plorant d'alegria sens fi.

No ho crec, etc.

Trad. J. PENA

CONVIT A LA PARTENÇA

H. DUPARC — C. BANDELAIRE

Nina meva, amor,
pensa en la dolçor
d'anar llà a viure amb folgança
a amar i glatir,
amant fins morir,
llà on amb tu tot té semblança.
Eixos jorns humits,
eixos cels marcits
a mi un encís gran em duen,
dolç i misteriós
com tos ulls traidós
quí en mig dels teus plors relluen.

Llà tot és pau i beutat,
luce, calma i voluptat.

Oh, guaita'ls que bells
dormint els vaixells
són en vaga melangia;
és per satisfer
al punt ton voler
que feren tan llarga via.
Llà amb el sol ponent
un vel fi s'estèn
pels poblats, munts i planícies,
vel mig d'or, mig blau...
i el món dorm en pau,
bo i sadollat de delícies.

Llà tot és pau i beutat,
luce, calma i voluptat!

Trad. J. PENA

CANÇÓ D'AMOR

G. FAURÉ

Vull els teus ulls, vull el teu front,
Oh nina esquerpa, oh la ferestal
Vull els teus ulls, llavis i testà,
car mes besades per tu són.

Vull els teus ulls, vull el teu front
oh nina esquerpa, oh la ferestal
Vull els teus ulls, llavis i testà
car mes besades per tu són.

Plau-me ta veu, ta parla rara plau-me
de tu l'estrany encis,
oh nina esquerpa, oh llum preclara,
mon infern i mon paradís!

Plau-me tot ço qui et fa tan bella
tota em plaus tant de cap a peus
oh tu qui les penes me treus
oh nina esquerpa, oh rara estrella!

Vull els teus ulls, etc.

DER FREISCHÜTZ (ÀRIA)

WEBER

Ah, ja la son m'omplena,
sens que jo el vegi abans?
Ben cert que amor i pena
sempre van tant a tant.
La lluna en son camí ha eixit?
Oh bella nit!
Dolça i pia
la veu mia
vers els astres faci vial
Ma cantada
benaurada
dalt del cel sigui escoltada!
Oh que clares les estrelles,
quina pura llum!
Sols llà, en les llunyes serres,
veig mal temps menaçador.
Llà també a l'indret del bosc,
plana un núvol, gros i fosc.
Vers tu alçó
ara els braços,
oh Senyor d'eterna gràcia!
Per guardar-nos
de mals passos,
fes batxar l'estol teu d'àngels!
Tot és ara en ple descans!
Car amic, on, doncs, romans?
Si jo escolto amb cor frisós,
sols d'abets oesc remors,
sols al bosc tranquil, del vern

fa el fullatge dolç xiu xiu,
sols el rossinyol i el grill
fan de nit llur cant joliu.
Més, ah! No m'enganyaré?
Llà sento passes...
Llà entremig dels arbres
algú ací vé...
Es ell! Es ell!
D'amor la senyera va al vent!
Ta núvia ací
vetlla en la nit!
I encar ell no em veu ni em senti!
Cell Dú un ramell
en son capell,
si el clar de lluna no em fa errar!
Senyal que el millor tretha estat el seu;
ço és nunci de ventura en breu!
Oh dolç presagil Nova vida apar!
Tots els meus polsos baten
i el meu cor glateix furiat
ple d'encis per l'hom valent!
Com podia això esperar-me?
Si! Tornada és ja la sort
al meu car amic del cor;
sempre més fidel li sigui!
No és falsia, ni il·lusió!
Rep, o Déu, mon plor que et digui
com d'eix gatge grata et sóc!
Tots els meus polsos baten etc.

Trad. J. PENA

EL MAJO DISCRETO

E. GRANADOS

Dicen que mi majo es feo
es posible que sí que lo sea
que amor es deseo
que ciega y marea
ha tiempo que sé
que quien ama no vé.

Más, si no es mi majo un hombre
que por lindo descuelle y asombre
en cambio es discreto
y guarda un secreto

que yo posé en él
sabiendo que es fiel.

¿Cual es el secreto que el majo guardó?
Sería indiscreto
contarlo yo
No poco trabajo costara saber
secretos de un majo
con una mujer.
Nació en Lavapiés
Eh! Es un majo, un majo és.

JOTA

M. DE FALLA

Dicen que no nos queremos
porque no nos ven hablar
a tu corazón y al mio
se lo pueden preguntar.

Ya me despido de tí
de tu casa y tu ventana
y aunque no quiera tu madre
adiós niña hasta mañana.

CANTARES

J. TURINA

Ay! Mas cerca de mí te siento
cuanto mas huyo de tí
pues tu imágen es en mi
sombra de mi pensamiento.

Ay! Vuélvemelo a decir
pues embelesado ayer
te escuchaba sin oír
y te miraba sin ver. Ay!

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

J. M.ª DE SAGARRA

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels volts de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.
Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapat de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,

i una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tes paraules m'acudiren,
quan he vist la meva amor.

VÉ I VA

JOSEP CARNER

Flor de romani
l'amor fa venir;
en el fonollar
l'amor fugirà.

La lluna minvant
em veu dalejant;
la lluna creixent
vol nou pensament.

Mig riu un follet?
Amor, bon esplet!
Aparta son dit?
Ja tot és oblit.

Si canta un ocell
hi ha gaudi novell;
si em mira i em fuig
l'amor ja és enuig.

En el moment d'or
que amor és al cor,
no sap ell mateix
si minva o si creix.

Flor de romani
l'amor fa venir;
en el fonollar
l'amor se n'anà.

NUPCIAL

APEL·LES MESTRES — LAMOTTE DE GRIGNON

On va'l sol de Març revestit de festa?
va cel a través a buscar promesa
s'en vol mullerar per la primavera.
Entre terra i cel troba sa amoreta

troba-la plorant i amb amor la besa.
La pluja d'abril per companya ha presa.
Les bodes avui amb pompa s'han fetes
quí'ls ha desposat és la primavera.

Per capella'l cel
per altar la terra
Déu ha beneït la galan parella
els fills que tindran
seran roses veres
lliris i clavells
papellons i abelles.

EL QUE ET DIRIA

EMILI GUANYABENS

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó;
com que no hi entenc gaire,
no vull pas fer-la, no.
Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.
Diria que ets la nena
més maca d'aquest pla
que té més or ta trena
que el blat quan vé el segà.
Que quan tos llavis s'obren,
talment en raja mel;

que quan tos ulls s'entreobren
com si s'obris el cel;
que en caminant lleugera
per sobre els sembrats
com l'aura matinera
tu els deixes revifats.
Que els ocellets en veure't
refillen de valent...
que un dia jo vaig veure't
i tot s'ho ha endut el vent.
Si jo fos cançonaire
treuria una cançó:
la d'una espigolatre
i un infeliç pastor.

FRANZ LISZT **SANT FRANCESC CAMINANT DAMUNT LES ONES** (Llegenda). — En quant Sant Francesc de Paula, hagué fundat la seva ordre franciscana, els sicilians pregaren al Sant que els enviés alguns religiosos d'entre els seus ordenats, a la qual cosa, Sant Francesc, volgué accedir anant ell mateix amb els missioners que els enviava. Demanà el Sant al patró d'un vaixell que els admetés en son passatge a la qual cosa dit patró es negà. Sant Francesc, estenen llur mantell damunt les ones embarcà amb els seus ordenats en tan estranya embarcació que, en atravesar el famós estret de Sicília, es veié sorpresa per un gran temporal, més quan les ones s'alçaren imponents, el Sant amb la seva veu dolcíssima aconseguí dominar-les arribant a la fi amb la miraculosa nau on es proposava. Així vegé, Franz Liszt, Sant Francesc caminant damunt les ones i així ho traspassà al piano.

Concert vinent:

Gregor Piatigorsky

Eminent violoncel·lista qualificat de «sensacional» que ha estat cridat per Pau Casals per a l'laborar en un dels concerts de la seva orquestra.

ULPGC. Biblioteca Universitaria

888627

BIG 78.082.4 CUR cur